

РЕШЕНИЕ

№ 3468

гр. София, 27.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 27.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **883** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 328 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Образувано е по жалба Й. К. Г. – прокурор в Специализираната прокуратура (СП), действащ чрез пълномощника адв. М., срещу Заповед № РД – 04-651/15.12.2020 г. за обръщане на внимание на основание чл. 327, ал.1 от ЗСВ, издадена от и.ф. административния ръководител на СП.

В жалбата се твърди, че заповедта на и.ф.административния ръководител на Специализираната прокуратура е незаконосъобразна поради нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона, като се излагат подробни доводи в тази насока. Конкретно се сочи, че от приетите в мотивната част на заповедта факти не се установява по безспорен и несъмнен начин, че жалбоподателят с действия или бездействието си неоправдано е забавил производствата, за които е санкциониран и не е доказано негово виновно поведение, което да е основание за налагане на мярката по чл.327, ал.1 ЗСВ. Изтъква се, че въпреки направените констатации и изводи за липса на нарушения, за огромна натовареност на прокурор Г., липса на настъпили вреди, липса на системност в пропуските, обективни причини за забавянния, е наложена мярка „обръщане на внимание“. Поддържа се, че прилагането на мярката по чл. 327, ал.1 ЗСВ е възможно единствено в случай на виновно неизпълнение от страна на магистрата на служебните задължения по разглеждане и решаване на делата или

нарушения по организацията на работата му, а в случая, видно от мотивната част на оспорената заповед, твърдените забавяния са в резултат на обективни причини. Развиват се съображения за наличие на вътрешно противоречие между мотивите и диспозитива на заповедта, тъй като от една страна се описва, че пропуските се дължат на обективни факти, а от друга – за част от тях жалбоподателят се санкционира. Иска се съдът да отмени оспорената заповед и да присъди на жалбоподателя сторените по делото разноски. В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата.

Ответникът – Административният ръководител на Специализираната прокуратура не се явява и не се представлява в съдебното заседание .

Административен съд София - град, III отделение, 51 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-04-466/21.08.2020г. на и.ф. административен ръководител на СП е възложено на А. К. като заместник на административния ръководител на СП да извърши проверка „с оглед коментирания, като сочени в Доклада на прокурорите от Отдел 06 „Административен“ при В. /изх. № 8309/17.07.2020г./ и допълнението към доклада от 27.07.2020г. данни за дисциплинарни нарушения, извършени от Й. К. Г. – прокурор в Специализираната прокуратура“. Със заповедта са дадени конкретни указания относно обхвата на проверката и действията, които следва да се предприемат, като е определен срок за извършването ѝ – 30 дни.

На 15.12.2020 г. прокурор К. е представил доклад за резултатите от възложената проверка. Според заключенията на заместника на административния ръководител, действително са налице пропуски в работата на прокурор Г., описани в доклада на отдел 06 „Административен“ при В., но направените констатации в доклада, отнесени към свършената от прокурор Г. работа в разглеждания период, не се дължат на виновното му поведение и не са основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност.

Като се е позовала на доклада на заместник-ръководителя на СП, и.ф. административният ръководител е направила следните констатации и изводи:

Прокурор Й. К. Г. работи като прокурор в Специализирана прокуратура от самото ѝ създаване през 2012 г. Обект на проверка са 11 случая, посочени в доклада на прокурорите от В., в които прокурор Г. не е спазил законоустановения срок по чл.111,ал.3 от НПК; не се е произнесъл в срок до един месец от момента на получаването по пр.пр.345/2020г.; пр.пр.592/2020г.; пр.пр.717/2020г.; пр.пр.1207/2018г./-общо 4 случая на забава на изпълнение на задължението по чл.145,ал.2 от ЗСВ; с действие или бездействие неоправдано е забавено производството по 10 преписки; неизпълнение на други служебни задължения - по пр.пр.271/2017г. не е изпълнил задължението си по чл.234,ал.8 от НПК; не е изпълнил задължението си по чл.234,ал.4 от НПК, като е правил искания за удължаване на срока на разследване, след като същият вече е изтекъл /общо 4 случая; не е изпълнил задължението по чл.111,ал.3 от НПК по пр.пр. СП 324/2015г., като не се е произнесъл в тридневен срок по постъпило искане за връщане на иззети веществени доказателства;не е упражнил правомощията си по чл.196,ал.1,т.1-4 и ал.2 от НПК, така че да осигури своевременно и законосъобразно приключване на разследването по наблюдаваните от него досъдебни производства / пр.пр.189/2015г.; пр.пр.Сп-40/2015г.; пр.пр.246/2017г.; пр.пр.СП-513/2015г.; пр.пр.976/2019г.;

пр.пр.207/2016г./.

В проверявания период 01.01.2019 г. - 31.05.2020 г. прокурор Г. е решил 30 бр. преписки по сигнали за извършено престъпление, от които 8 бр. изпратени по компетентност на други прокуратури, 15 бр. с постановление за отказ да се образува досъдебно производство, 7 бр. с акт за образуване на досъдебно производство. Признал е 5 бр. входящи Европейски заповеди за разследване, по които в СП са били образувани 5 бр. преписки с международен елемент, които са били възложени за изпълнение на следовател при СО - СП. За същият този период прокурор Г. е решил 3 бр. досъдебни производства, като едно от тях е било внесено с обвинителен акт в Специализирания наказателен съд, 2 бр. са изпратени по компетентност на друга прокуратура. В рамките на проверявания период не се е произнасял с акт за спиране на наказателно производство или акт за възобновяване на наказателно производство. Към 31.05.2020г. прокурор Г. е наблюдавал само едно спряно досъдебно производство, което му е било преразпределено на 11.06.2019 г., като актът за спирането му е изготвен от друг прокурор.

За проверявания период 01.01.2019 г. - 31.05.2020 г. е установена среднодневната натовареност на прокурор Г. в брой актове с тежест единица е както следва: за 2019 г. - 0,7 при среднодневна натовареност на прокурорите в СП - 1.34 и 1.2 за страната; за 2020 г. /01.01.2020 г. - 31.05.2020 г./ - 0,75, при среднодневна натовареност на прокурор в СП - 1.19 и 1 за страната.

В рамките на проверявания период наблюдаваните от прокурор Г. дела са с удължен срок за разследване по реда на чл.234, ал.3 от НПК. Направена е констатация, че е незначителен броят на тези, по които е било направено искане с правно основание по чл. 234, ал.3 от НПК от НПК след фактическото изтичане на срока. Потвърдено е, че към 31.05.2020 г. прокурор Г. е наблюдавал едно досъдебно производство без продължен срок - по преписка № 207/2016 г. по описа на СП. По това ДП искане удължаване на срока за разследване не е направено до 04.01.2020 г., а на 20.05.2020 г., като в забавеното искане прокурор Г. изрично е посочил, че за периода 04.01.2020 г. — 20.05.2020 г. не са провеждани действия по разследването, респ. не са събирани доказателства, а е извършвана единствено аналитична дейност. Потвърждава се, че направените от него искания с правно основание чл. 234, ал.3 от НПК са изготвяни ритмично, в редки случаи - след като срокът вече е изтекъл, като не е бил изминал значителен период от изтичането му.

Направено е заключение, че не всички констатирани пропуски се дължат на невнимание, респ. пропуск от страна на прокурор Г., а в голяма степен представляват пропуск от страна на водещия разследването, неточности в отразяването на движенията в У., а непълнотите на наблюдателните преписки представляват деловоден пропуск.

Досежно установените случаи на неизпълнение на указания от указания на прокурор от В. и на административния ръководител на СП, проверката е установила, че действително прокурор Г. не е уведомил лицата, привлечени в процесуалното качество на обвиняеми за отменените спрямо тях мерки за процесуална принуда, които са били отменени с постановление за удължаване на срока за разследването, но към настоящия момент същото е изпълнено. Относно липсата на указания, обективирани в актове на прокурор Г., видно от доклада на прокурор К., а така също и от обясненията, дадени от прокурор Г., липсата им се дължи преди всичко с цел запазването на максимална конфиденциалност на разследването и възпрепятстване

изтичането на информация, което от своя страна би възпрепятствало разкриването на цялостната престъпна дейност, респ. би довело до невъзможност за реализиране на наказателна отговорност в пълнота.

Що се касае до констатираните случаи, при които разследването по делото е възлагано на следовател, без да се сочи правното основание за това, като се мотивират обстоятелствата по чл.194, ал.1, т.4 от НПК, но без да е спазен установения ред, а именно с постановление на административния ръководител /по преписки № 24/2017г., № 173/2015г. и № 976/2019г. по описа на СП/, е прието, че допуснатият пропуск по-скоро би бил обяснен с невнимание, породено от натовареността на прокурор Г., а не от незнанието и/или непознаване на процесуалните разпоредби.

Относно причините за забавянето разследването по делата е установено, че същото се дължи на фактическата и правна сложност, обоснована от извършването на голям брой действия по реда на чл. 161 и по чл.164 от НПК, в резултат на които са били иззети множество веществени доказателства, чиито огледи отнемат значителен период от време; експлоатирането на СРС с цел документирането и разкриването на цялостната престъпна дейност и съпричастните към извършването ѝ лица, а също така с оглед обезпечаване извършването на действия за преустановяване на реализираната престъпност дейност, при което често се налага да бъдат отправяни искания - продължения; специфичността на разследваната престъпна дейност, тъй като наблюдаваните от прокурор Г. дела касаят разследването на данъчни престъпления, което често обхваща голям период от време, а в хода на разследването бива разширяван /с оглед събраните по делото/, усложнена престъпна дейност, сложния механизъм на извършваната престъпна дейност, като същевременно се назначават и данъчни ревизии, извършването на които понякога отнема значителен период от време /напр. пр.пр. № СП-507/2014 г. по описа на СП/; забавяния на заключенията по назначени експертизи, събиране на доказателства чрез изготвянето на ЕЗР и М.; голям фактически обем на делата и т.н.

На следващо място, посочено е, че има констатирана значителна продължителност на делата, по които прокурор Г. осъществява ръководство и надзор, но не всички причини за забавянето се дължат на пропуски или несвоевременни решения от страна на наблюдаващия прокурор. Безспорно са налице забавяния, които при проявена по-висока активност по ръководство и надзор вероятно биха спестили продължителността на разследването, но следва да обърне внимание, че допуснатият пропуск често се дължи на индивидуалната натовареност на проверявания магистрат, приоритетната му ангажираност с активни действия по дела, по които има задържани лица, както и работата по дела, по които се налага извършването на действия от спешен порядък.

Касателно забавяне в срочността на произнасяне от страна на наблюдаващия прокурор, в частност тези, касаещи произнасянето му по молби с правно основание чл. 111, ал.2 от НПК, забавянето се дължи на обективни причини. В много от случаите се касае за вещи, иззети като веществени доказателства /които в повечето случаи са не малък брой/, по отношение на които е възложено изготвянето на експертизи, които в редица от случаите отнемат значителен период от време. Доколкото се касае за невъзможност за знанието по отношение на всяко едно веществено доказателства, то преценка налице ли са основанията за връщането му и същото били затруднило разкриването на обективната истина по делото следва да бъде извършена след изискването на делото от водещия разследването или след като от същия бъде

изискано и представено становище относно наличието на основания респ. предстоят ли по делото извършването на действия по разследването, които връщането на издетото вещественно доказателство би възпрепятствало, което от своя страна изисква време. На следващо място се установява непълнота в направените в молбите за връщането им данни, индивидуализиращи вещта, чието искане се връща или липсват документи удостоверяващи право на собственост на отношението на последната, което налага изискването на допълнителни документи, като не на последно място следва да бъде отбелязано, че сроковете за произнасянето им са инструктивни, който същевременно се явява крайно недостатъчен с оглед изложените съображения.

В снетото в хода на проверката обяснение прокурор Г. е посочил, че в проверявания период е работил активно за приключването на наказателно производство, по което е имало задържани лица, отличаващо се не само с фактическата и правна сложност, а и като дело с обществен и медиен интерес. Изложил е мотиви и за индивидуалната си натовареност в сравнение с тази на други прокурори в СП. Изтъкнал е, че делата, наблюдавани от СП, са с голяма фактическа и правна сложност, обоснована от спецификата на данъчните престъпления, усложнената фактическата обстановка, дългият период на време, който в не малки случаи бива разширяван и значителният доказателствен обем, който следва да бъде анализиран. Поддържа, че не е допускал необосновано забавяне при произнасянето си по молби с правно основание чл.111, ал.2 от НПК, като същото се дължи на обективни причини, посочвайки необходимостта от изискването на делото, становище от водещия разследването относно наличието на основания за уважаване респ. съображения за неуважаване на молбата, а така също и необходимостта от извършването на преценка. Наличните такива забавяния оправдава с високата си натовареност и фактическа и правна сложност на казусите, а също и с големия обем доказателствен материал, с който е следвало да се запознае. По отношение на липсата на изрично формулирани писмени указания към водещия разследването е посочил, че липсата им е породена с оглед запазването на максимална конфиденциалност на разследването и предстоящите действия, като такива са били давани едва след извършването на действия по разследването, целящи преустановяването на разследваната престъпна дейност, а така също с оглед ориентиране на разследването към своя край.

Установено е, че досежно забавените от прокурор Г. произнасяния в Специализирана прокуратура не са постъпвали жалби. Направено е заключение, че забавянето в разследванията по наблюдаваните от прокурор Г. досъдебни производства не се дължи на несъвестно изпълнение на служебните му задължения. Становището на прекия ръководител на прокурор Г. - прокурор П. е, че забавянията се дължат на натовареност, породена от командироването на прокурор М. П. в друга структура на прокуратурата, което допълнително се е отразило на индивидуалната натовареност не само на прокурор Г., но и на останалите прокурори в отдела; участието в съдебни заседания, а така също и извършването на активни действия по пр.пр.№ 1394/2018 г. по описа на СП, налагащи участия в съдебни заседания по реда на чл. 64 респ. 65 от НПК, множество произнасяния, изготвяне на Е. и ЕЗР, искания по реда на чл. 72 от НПК и по чл. 62 от ЗКИ и прочие, което е приключило с внасянето на обвинителен акт в осем месечния срок, тъй като по делото е имало задържани лица. Изтъкната Г. е и ангажираността на прокурор Г. като член на Комисията по професионална етика при СП.

И.Ф. административният ръководител В. М., след преценка на всички

обстоятелства, доклада на прокурор К., становището на прокурор П. като пряк ръководител на прокурор Г. в проверявания период и изложените от него аргументи и мотиви в обяснения е приела, че няма достатъчно данни за дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 1-2 от ЗСВ, тъй като забавата в произнасянията, както и пропуските касателно изготвяните от него искания по реда на чл.234 от НПК се дължат преди всичко на високата натовареност, като несвоевременно им изготвяне не се е отразило по никакъв начин на провежданото разследване или на събирането на доказателства. Приела е, че не може да се изведе несъмнен извод или дори да се направи обосновано предположение, че прокурор Й. Г., чрез бездействие неоправдано е забавил хода на досъдебни производства, както и за хипотеза на системно неспазване на процесуални срокове. Липсват данни за неоправданост на допуснатата забава по обследваните преписки респ. досъдебни производство, които биха били характеризирани като единствено обективни или субективни единствено от пропуск и неупражняване на правомощията по ръководство и надзор от страна на прокурор Г. в качеството му на наблюдаващ прокурор. Посочила е, че установените пропуски от страна прокурор Г. не могат да бъдат характеризирани като системни такива по неспазване на процесуални срокове. Направено е заключение, че не може да се твърди виновно поведение от страна на прокурор Г., а само за редки случаи да допуснати пропуски, неотразили се съществено на цялостната му работа. Същевременно обаче, доколкото са установени и потвърдени част от констатациите на проверяващия екип в продължителността на разследванията по наблюдаваните от прокурор Г. дела, а така също и по отношение на отправените от него искания до административния ръководител на Специализирана прокуратура с правно основание чл. 234, ал.3 от НПК извън законоустановения срок, с оглед вземането на мерки за недопускането на последващи такива административният ръководител на СП е намерила за необходимо по отношение на него да бъде наложена дисциплинарна мярка по реда на чл. 327, ал.1 от ЗСВ, а именно обръщане на внимание. Като мотив е посочено – „с цел срочното приключване на делата, наблюдавани от прокурор Г., респ. вземането на мерки за недопускане на несрочно произнасяне от негова страна и създаването на такава практика с цел постигането на оптимална ефективност в организацията работата на магистрата“. И.ф. административният ръководител е обосновала, че обръщането на внимание не е дисциплинарно наказание, но може да бъде наложено само тогава, когато се установи, че неспазването на сроковете се дължи на проблеми в организацията на работата на магистрата, а не на други, обективни по своя характер причини, сред които с особено голямо значение са висока натовареност на съответния орган на съдебна власт, личната висока натовареност, обуславяща се както от броя на делата, така и от фактичката и правната им сложност, като освен изложеното, трябва да е налице и виновно изпълнение на служебните задължения на съдия, прокурор и следовател, което може да бъде подведено под нормата на чл. 307, ал. 4, т. 5 от ЗСВ - изпълнение на други служебни задължения. По тези съображения и с цел дисциплинирането на проверявания магистрат и.ф. административният ръководител на СП е счела, че прилагането на мярката,

предвидена в чл. 327, ал.1 от ЗСВ, се явява съразмерна на тежестта на допуснатите нарушения и адекватна на демонстрираното професионално поведение на прокурор Й. К. Г. при изпълнение на служебните му задължения като прокурор в Специализирана прокуратура, тъй като натовареността на магистрата в настоящия случай не би могла да обоснове извод за невиновно неизпълнение на задълженията. При тези мотиви е издадена процесната заповед, с която е обърнато внимание на прокурор Г. за допуснатите нарушения, установени в хода на извършена проверка, разпоредена със Заповед № РД- 04- 466/21.08.2020 г., и пропуските по движението на наблюдаваните от него дела, с оглед продължителността на разследването по същите и организиране на работата му- пр.пр.271/2017г.; пр.пр.СП-27/2016г.; пр.пр.СП-46/2015г.; пр.пр.207/2016г.; пр.пр.1093/2019г./; пр.пр.1263/ 2019г.; пр.пр.24/2017г-; пр.пр.СП-251/2015г.; пр.пр.СП-97/2016г.; пр.пр. 1207/2018г.; пр.пр.976/2019г.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 04.01.2021г., а жалбата срещу нея е подадена на 18.01.2021г., т.е. същата се явява в срок и тъй като е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентния според чл. 327, ал.1 от ЗСВ орган - административния ръководител на Специализираната прокуратура. Спазена е и изискуемата писмена форма. Оспорената заповед обаче е издадена при противоречие в мотивите, което поставя под съмнение изразената в диспозитивната част на заповедта воля на административния орган и води до необоснованост на извода за наличие на предпоставките за налагане на дисциплинарната мярка по чл.327 от ЗСВ.

Съгласно чл.327, ал.1 ЗСВ административният ръководител може да обърща внимание на съдиите, прокурорите и следователите за допуснатите от тях нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата им. В случая мярката по чл. 327 от ЗСВ е приложена по отношение на жалбоподателя, без обаче от оспорената заповед да става ясно какво точно нарушение на служебните задължения е извършил. Чл.327 от ЗСВ изисква да е налице извършено от магистрата нарушение - по образуването и движението на делата или по организацията на работата му. В случая обаче, както основателно се сочи в жалбата, административният ръководител е направил извод за липса на допуснати от прокурор Г. нарушения. Приел е, че няма извършено нарушение, т.е. че няма неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони, нито действие или бездействие, което неоправдано забавя производството, нито действие или бездействие, което накърнява престижа на съдебната власт, както и неизпълнение на други служебни задължения. Изложени са и подробни мотиви, че констатираните просрочия не са неоправдани, а се дължат на обективни причини - преди всичко на високата натовареност на жалбоподателя, липса на активност от страна на водещия разследването, фактическа и правна сложност на преписките. Изрично е направено и заключение, че не може да се твърди липса на виновно поведение от страна на прокурор Г., а само редки случаи на

допуснати пропуски, неотразили се съществено на цялостната му работа. В същото време административният ръководител на СП е приел, че е установено „недобро изпълнение на служебните задължения, което от своя страна налага да бъде упражнен контрол“. Всъщност обаче никъде в мотивите не са направени констатации и не са изложени мотиви за недобро изпълнение на служебните задължения от страна на жалбоподателя, съответно не е обосновано кои служебни задължения се визират, за да се прецени дали те са от категорията на тези, обхванати от хипотезата на чл.327, ал.1 от ЗСВ, както и въз основа на какво конкретно се прави това заключение. Основателно се сочи в жалбата, че от една страна, в процесната заповед са развити доводи, че липсват нарушения на служебни задължения, а същевременно същите факти в края на заповедта са определени като нарушения, т.е. налице е вътрешно противоречие в мотивите, което само по себе си е основание за отмяна на оспорената заповед. От друга страна, след като не е установено виновно неизпълнение от страна на жалбоподателя на негови служебни задължения във връзка с разпределените му дела и преписки или нарушения по организацията на работата му и като се имат предвид констатираните обективни причини за забавянето на производствата, натовареността на прокурора Г., цялостната организация на работата му и професионалното му поведение, изводът, който се налага е, че не е доказано по несъмнен начин наличието на материалноправните предпоставки за налагане на мярката по чл.327, ал.1 от ЗСВ. При това положение оспорената заповед, с която на прокурор Й. Г. е обърнато внимание на основание чл. 327 от ЗСВ, е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена. При този изход на делото следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в общ размер на 760 лева. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във вр. с чл. 328 от ЗСВ, Административен съд София – град, III отделение, 51 с-в

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-04-651/15.12.2020 г., издадена от и.ф. Административния ръководител на Специализираната прокуратура, с която се обръща внимание на прокурор Й. К. Г. за допуснати от него нарушения, установени в хода на извършена проверка, разпоредена със Заповед № РД-4-466/21.08.2020г.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на Й. К. Г. сумата от 760 лева за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

